

Zuster Carmen Esqueta, verpleegster

Zuster Carmen Esqueta Cabello is religieuze van de Orde der Mercedariërs. Zij kent dokter Nevado goed, omdat ze hem gedurende jaren heeft geholpen in de operatiekamer. “Ik kan zeggen dat hij me alles geleerd heeft wat ik weet”, bevestigt ze. Ook heeft ze van dichtbij gezien hoe de ziekte van dokter Nevado hem uiteindelijk het werken onmogelijk maakte.

21-12-2001

“Ik woonde in Almendralejo, ongeveer van 1962 tot 1967”, legt ze uit. “Ik kwam weer terug in 1988 totdat ik in 1992 naar Amerika ging, waar ik 16 maanden ben gebleven. Tussen 1962 en 1967 werkte ik in het ziekenhuis ‘Nuestra Señora del Pilar’.”

Hebt u toen dokter Nevado leren kennen?

“Ja, in dat ziekenhuis werkte toentertijd dokter Manuel Nevado Rey. Ik herinner me dat hij in 1962 net klaar was met zijn specialisatie in de geneeskunde; hij was nog vrijgezel en woonde in het ziekenhuis. In die periode begon ik hem te helpen in de operatiekamer. Ik dank veel van mijn professionele ontwikkeling aan dokter Nevado,

omdat ik kan zeggen dat ik bijna alles wat ik weet, van hem geleerd heb: röntgenfoto's maken, verdoving geven, en alles wat nodig is om te kunnen assisteren bij een operatie”.

Welke herinnering heeft u aan dokter Nevado?

“Dokter Nevado heeft zich in die jaren ontwikkeld tot een uitstekende arts. Hij werkte bijzonder hard, bereide elke operatie die hij ging doen, zeer goed voor en sloofde zich uit voor de verpleegsters. We deden allerlei soorten operaties: maag, prostaat, wervelkolom... We deden veel traumatologie, een specialisme waarvoor in die tijd tijdens de operaties röntgenstraling nodig was. Gedurende lange tijd heeft dokter Nevado met straling gewerkt en dat deed hij bovendien zeer intensief omdat hij zijn uiterste best deed om een operatie te laten slagen en hij

wilde alles tot in het kleinste detail controleren.

Kon u de gevolgen zien van de ziekte waar dokter Nevado aan leed?

“Gedurende vele jaren heb ik met dokter Nevado gewerkt. Eerst tussen de jaren 62 en 67 in het ziekenhuis ‘Nuestra Señora del Pilar’ van Almendralejo; en daarna, toen ik terug kwam in 1988, kreeg ik de gelegenheid hem weer te assisteren in het ziekenhuis van Zafra. Ik zag dat de röntgenstraling zijn handen had aangetast: beide handen. En eerst merkte ik op dat hij zijn gevoel verloor: het is bekend dat chirurgen met hoge spanning werken en dat de kleinste tegenvaller hen ongeduldig maakt. Ik merkte dat hij het gevoel in de vingers kwijt was omdat hij me sommige instrumenten terug gaf.”

Welke andere details herinnert u zich?

“ Later verschenen andere symptomen: eczeem, en in de laatste fase van zijn huidziekte, zag ik dat hij ernstige zweren had aan met name de middelste drie vingers. Hij kreeg zelfs misvormde nagels; ze leken wel op de snavel van een parkiet.”

Wist u wat er aan de hand was?

“Ik twijfelde er niet aan dat die ziekte chronische radiodermatitis was en dat er geen behandeling voor bestond; het enige wat men kon doen was de klachten, die hij erdoor kreeg, verzachten met bijvoorbeeld vaseline.”

Wat gebeurde er toen?

“Er kwam een moment dat hij het niet meer verdroeg zijn handen met zeep te wassen en met borsteltjes te schuren, zoals chirurgen voor operaties plegen te doen. Bovendien trekken chirurgen rubberen handschoenen aan die talkpoeder

hebben aan de binnenkant. Op dat moment, waar ik het over heb, kon dokter Nevado ook geen talk meer verdragen. Hij deed eerst gesteriliseerde handschoenen van linnen aan en daaroverheen die van rubber.”

Dat had zijn weerslag in het werk...

“Geleidelijk moest hij zich richten op kleinere chirurgische verrichtingen. Hij stopte radicaal met traumatologie en elke soort operatie waar röntgenstraling voor nodig was. Het enige wat hij nog deed was kleinere breuken zetten en gipsen; totdat hij de chirurgie volledig aan de kant moest zetten.”

Heeft u hem na al die jaren nog teruggezien?

“Toen ik terug ben gekomen uit Amerika, heb ik, nog voor mijn recente verhuizing naar Andalucië, een tijd in Almendralejo

doorgebracht, maar ik heb de kans niet gekregen om dokter Nevado persoonlijk te groeten. Ik heb alleen per telefoon met hem gesproken. Het was moeilijk hem te ontmoeten door zijn vele werk en omdat hij voorbereidingen aan het treffen was voor het huwelijk van zijn tweede zoon. Ik vond het werkelijk jammer hem niet te kunnen groeten omdat ik veel aan hem te danken heb in mijn werk en omdat ik bewondering voor hem heb, omdat ik hem beschouw als één van de beste chirurgen die ik ooit heb ontmoet, bijzonder intelligent en edelmoedig met de patiënten. Gedurende de jaren die ik met hem samenwerkte, klaagde hij nooit over moeheid en wij konden hem elk uur van de nacht bellen.”

Welke indruk heeft het op u gemaakt dat hij nu weer volledig normaal kan opereren?

“Hoewel ik hem niet recent heb gezien, heeft het me verheugd te weten dat hij weer kan opereren, maar zonder zich aan nieuwe straling bloot te stellen uiteraard. Ik was natuurlijk verbaasd dat hij weer terug was in de chirurgie wegens de ernstige radiodermatitis die hij aan zijn handen had en waarvoor geen genezing bestaat zoals iedereen weet. Men heeft mij verteld dat hij weer volop geneeskunde bedrijft omdat zijn handen volledig genezen zijn, hoewel ik dat niet heb kunnen nagaan, zoals ik al gezegd heb.”

Weet u hoe hij genezen is?

“Ze hebben me ook verteld dat de enige uitleg die men heeft voor deze buitengewone genezing berust op het gebed dat dokter Nevado zelf enkele maanden geleden gericht heeft tot de zalige Josemaría Escrivá.”

Jaén, 5 oktober 1993

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/zuster-carmen-esqueta-verpleegster/> (16-3-2026)